

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΥΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπ᾽ ἧς ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

ΒΟΥΛΗ

Παρασκευὴ — 17 Δεκεμβρίου.

Β' συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νέας νομισματικῆς μεθόδου.

Οὕτως ἐπισήμως ἀναγράφεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῶν εἰκοσι νομοσχεδίων, ἥτις ἤγειρε τὴν θορυβώδη ἐκείνην ὑβρεοῦσιν τῆς 13 Δεκεμβρίου, καὶ λειτουργεῖ ἀκόμη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἕνεκα τῆς συστηματικῆς ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, χωρὶς νὰ ἐξαντληται, ὡς γλυκὸν ποτηρίου εἰς τὸ ἐρμάρι φιλαργύρου μάμμης, μεθ' ὅλας τὰς καταναλωτικὰς ἀποπείρας τῶν ἐγγόνων.

Ὅμιλοῦσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τέσσαρες, πέντε, πάντες ἐκ τῶν τάξεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἡ σιωπὴ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος προκαλεῖ περίεργον ἐπεισόδιον, περὶ οὗ κατωτέρω.

Δὲν μνημονεύω ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ κ. Δημητρακάκης, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ποτὲ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀκούσῃ τὰ ἔπη του, συντελούντων πρὸς τοῦτο καὶ τοῦ βουλευτηρίου, καὶ τοῦ ἰδίου τὰ λόγια του ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ στόμα του δυσδιάκριτα, συγχέοντα εἰς ἀναρθρὸν τινα ἀντίχρουν, ὡς — καὶ εἶναι φρικώδης ἡ παρομοίωσίς μου — ὡς πλῆθος συμπεπυκνωμένον, ἐν ἀπαραγράφτῳ παραζάλλῃ ἐξερχόμενον ἀπὸ θεάτρου, εἰς τὸ ὅποιον ἦναψε πυρκαϊά.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν κ. Πετιμεζᾶν, ἐκείνου καὶ ἡ φωνὴ διακρίνεται καὶ ὁ λόγος του ἀκούεται ἐν προσοχῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τὸν ὅποιον συνήθως χαρακτηρίζει πείρα καὶ σαφήνεια παραστάσεως· ἡ λέξις δὲν ἐξέρχεται, ἐξακοντίζεται ἀπὸ τοῦ στόματός του, ἀπομεμονωμένη τῶν πρὸ αὐτῆς καὶ μετ' αὐτὴν ἀδελφῶν τῆς τοῦτο δύναται νὰ παρασταθῇ μόνον ἐάν

γράφοντες τοὺς λόγους τοῦ κ. Πετιμεζᾶ χωρίσωμεν ἐκάστην λέξιν δι' ἄνω στιγμῆς ἀπὸ τῆς ἄλλης. Μετὰ τὸν τρόπον δὲ καθ' ὃν κινεῖ ἀκαταπαύστως τὴν δεξιὰν χεῖρα, νομίζετε ὅτι δίδει λυσσώδεις τοιμπραῖς εἰς κρέατα μυστηριώδη ἀόρατα εἰς ἡμᾶς· συγχρόνως ὀρθοῦται ἐπὶ τῶν ποδῶν του, ὡς νὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ πετάξῃ, καὶ πάλιν μετανοεῖ.

ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ. Τὸ νομοσχέδιον εἰσήχθη ὅπως διαφύγη τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς· στερεῖται δικαιολογητικῆς ἐκθέσεως διαφωτισούσης τὸν σκοπὸν του, καὶ ἀναφερούσης τὰ εἶδη, εἰς ἃ ἐπιβάλλεται φόρος δώδεκα τοῖς ἑκατόν. Ῥητὴ διατάξις τοῦ συντάγματος ἀπαγορεύει τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτων νομοσχεδίων. Δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ ὅλους αὐτοὺς τοὺς φόρους διὰ μιᾶς ψήφοφας.

Ὁ κ. Μεσοσηνέζης ἐνδιέτριψεν ἰδίως εἰς τὰ σπουδαῖα ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ φέρῃ ἐπὶ τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου.

Καὶ ὁ κ. Μαυρομιχάλης δίδει γενικὴν χροιάν εἰς τὴν συζήτησιν δι' ὁξείας καὶ ἐντόνου ἀπαγγελίας, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν φόρων, οἱ ὅποιοι, κατ' αὐτὸν, κακῶς ἐτέθησαν, ἐνῷ ἄλλα μένουσιν ἀφορολόγητα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φορολογηθῶν, συστήνων φόρων ἐπὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἀλόγων καὶ τῶν κυνῶν, ποιούμενος δριμύεις τινὰς ὑπαινιγμούς, τοὺς ὁποίους καλὰ δὲν ἀντιλαμβάνομεθα, καὶ μετ' ἐπευφημιῶν ἀκούομενος ὑπὸ τῆς φίλης μερίδος. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης γενναίως καὶ εὐχερῶς χειρίζεται τὸν λόγον ἐπὶ τῇ βάσει, ἐννοεῖται, τοῦ συστήματος τῆς ὀργῆς, καὶ τῆς ἀπειλητικῆς χειρονομίας· τὸν βοηθεῖ πρὸς τοῦτο πείρα πολυετῆς ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῆς Βουλῆς, ἐφ' ὧν ἔχει ἀποκτήσει καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμούς του.

Ἐδῶ προσδέχεται ἄλλην φάσιν ἢ συζήτησιν, πρὸ ἧς καλὰ εἶναι νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συνεδριάσεως· ἀπὶ

θά εὐρωμεν κι' ἐκεῖ. Οὕτω, μόλις ἐκάθισα εἰς τὴν θέσιν μου, πρῶτος ὁ Δημητριάδης παραπονεῖται, διότι οἱ συμπολίτευόμενοι ἔρχονται, λέγουν παρῶν, καὶ φεύγουν, διὰ νὰ ἐπανεληθῶν εἰς τὴν ὥραν τῆς ψηφοφορίας. Βλέπετε τὴν φορὰν αὐτὴν κατὰ ἡδυνήθη νὰ ἀντιληφθῶ. Ὡς ἂν ἐλησμένοι ὅτι μόνον ὀνομαστικῶν καταλόγων τὴν ἐκφώνησιν παρέχει ἡ ἀντιπολίτευσις μεγαθύμως εἰς τὴν Κυβέρνησιν μὲ τὰς ἀποχωρήσεις της, οὐδέποτε δ' εὐκαιρίαν ψηφοφορίας.

Μετὰ τινα ἐπερωτήσιν τοῦ ἐκ Τρικάλων βουλευτοῦ Ταρπάζη, καθ' ἧς ἀντετάχθη ὁ κ. Καραπάνος, καὶ ὁ κ. Δεληγιωργὸς ἐπανελημμένως, ἐθέτων τοὺς ἀληθεῖς λόγους τοὺς προκαλοῦντας τὰς ἀνακραυγὰς τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι καταπατήθησαν δῆθεν τὰ δικαιώματα τῶν χωρικῶν τοῦ χωρίου Ζάρκου, ὁ κ. Ζυγομαλᾶς ὁ ἀπαραίτητος πλέον τύραννος τοῦ βήματος, ὁ Βενιαμὶν τοῦ Δεληγιάννη, ὁ εὐχερὲς αὐτοσχεδίαστὴς περροέντων ἐπέων, ὁ νερόδραστος αὐτὸς φιδὲς τῆς πολιτικῆς προσάγει ἀναφορὰν, χιλιοστὴν αὐτὴν, τῶν οἰνοπωλῶν τῆς πρωτεύουσας, παραπονυμένων φυσικὰ διὰ τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τῶν οἶνων, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ζέγγελος δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ, καὶ ὁ κ. Ζυγομαλᾶς ἐπιμένει νὰ ἀναγνώσῃ, βεβαίως διὰ νὰ αὐτοθαυμάσῃ τὴν περὶ τὸ γράφειν τοιαύτας ἀναφορὰς δεινότητά του. Παραπονεῖται ὅτι ἡ συμπολίτευσις δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ιδιότητά του ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους, καὶ κατακρίνει τὴν Κυβέρνησιν, ὡς ἀποφεύγουσαν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἐπερωτήσεις, καὶ πρὸ πάντων ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης. Ἀνατρέχων δὲ πρὸς ἀπόδειξιν εἰς τὸ παρελθόν, λέγει, ὅτι πέρυσιν βουλευτὴς ἀξιότιμος ἐπηρώτησε τὸν Πάλλη. — Δὲν ἀπαντῶ, ἀποκρίνεται ὁ ὑπουργός. — Διατί; — Ἔτσι θέλω! Ὑστερον κατρακυλᾷ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ περιλαλήτου ἀγροτικοῦ ζητήματος, λέγει ἐπ' αὐτοῦ πολλά, δὲν θέλει νὰ παύσῃ, ἄρχονται αἱ διαμαρτυρήσεις τῆς δεξιᾶς πτέρυγος καὶ ὁ θόρυβος, ὁ κ. Παρασκευᾶς, ὁ ἐνθυμίζων μοι τοὺς εὐδαίμονας χρόνους τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ῥοδινόν, μὲ φωνὴν Σπήλιου Ἀντωνοπούλου, ἐκρήγνυται ὡς βολέτα ἀπὸ τῆς θέσεώς του, καὶ ὁ Κώστας Κουμουνδούρος ἐν σατυρικῇ ἐμπνεύσει χειροκροτεῖ τὴν ἐκρηξίν.

Ἄλλ' ὁ κ. Φιλάρετος, ἐπειδὴ αὐτὸς εἶνε ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς, τὸν ὁποῖον ἀνέφερεν ὁ Ζυγομαλᾶς ὡς ὑποστάντα τὸ ἔτσι θέλω τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, διαμαρτυρεῖται ὅτι ἂν ἦτο τοῦτο ἀληθές, θὰ ἔφερε πάραυτα τότε πρότασιν ἀποδοκιμασίας κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ. Ἄλλ' εἶνε ψεύδος· ποτὲ δὲν ἐλέγχθη τοιοῦτό τι. Κατόπιν φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ εὕρῃ χρόνον ἢ βουλήν διὰ νὰ συζητήσῃ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, περὶ οὗ τόσα ἀνακριθεῖ ἐλέγχθησαν, διὰ νὰ εὐκρινισθῇ ἡ ἀλήθεια. Ἐχων δ' ὑπ' ὄψιν διακοπὴν τινα τοῦ Κώστα Κουμουνδούρου, ἀνυπομονῶν, λέγει, περὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, ὅχι ὅπως ἀνυπομονοῦσιν οἱ διακόπτοντές με...

Κώστας Κουμουνδούρος. Οἱ μὴ δημοκρατικοί, καὶ φιλελεύθεροι, καὶ τυφλὰ ὄργανα!

Φιλάρετος. Αὐποῦμαι διότι δὲν συμφωνῶ μὲ τὸν βουλευτὴν Μεσσήνης, ἀλλὰ καὶ δὲν τὸ ἐπιθυμῶ.

Ἡ σιωπῇ. — Οὕτω περιγράφωμεν τὸ μέρος τοῦτο τῆς διηγήσεώς μας. — Μετὰ τὸν Μεσσηνέζην, τὸν ὁποῖον προλαβόντως ἀνέφεραμεν, ὁ κ. Μίλησις ἐγερθεὶς ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του διὰ τὴν σιωπὴν τῶν Ὑπουργῶν καὶ πάσης τῆς ὑπουργικῆς φάλαγγος κατὰ τὴν παρούσαν συζήτησιν· τὴν σιωπὴν αὐτὴν θεωρεῖ περιφρόνησιν, καὶ ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ ἡμεῖς, λέγει, δὲν ἤλθαμεν νὰ ἐκφωνήσωμεν λόγους, ἀλλὰ νὰ συζητήσωμεν. Ἄλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Μαυρομιχάλης, ὡς ἀνωτέρω εἵπαμεν, τελειώνει, ἀλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Ὁ κ. Μεσσηνέζης προτείνει πρὶν τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν τὸ νομοσχέδιον νὰ φέρῃ ἡ Κυβέρνησις κατάλογον πάντων τῶν εἰδῶν, τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐξήσιν φόρου. Ἄλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Ζηνόπουλος. — Ἡ πρότασις τοῦ κ. Μεσσηνέζη δεικνύει τὸ ἀνεπιστήμον (καὶ δύο ἄλλα ἐπίθετα) τοῦ νομοσχεδίου. Δὲν εἶναι ἱκανὴ ἡ Κυβέρνησις νὰ περιφρονήσῃ τὴν Βουλὴν ἢ σιωπῇ της δὲν εἶναι περιφρόνησις, ἀλλὰ *φυροστρατία*.

Ἐδῶ γελῶσι, καὶ ὁ κ. Ζηνόπουλος ἀναγκάζεται νὰ διορθώσῃ: *φυρομαχία*.

Στεφανίδης. — Ἡ σιωπὴ δεικνύει φρόνησιν.

Πετρίτσος. — Ἡ σιωπὴ εἶναι αὐταπόκρισις (!)

Ζηνόπουλος. — Σιωπάτε! σιωπάτε! ἡ σιωπή σας εἶναι ἡ καταδική σας. Ἀποκρούω μετ' ἀποστροφῆς τὸ νομοσχέδιον. Ἄλλ' ἡ σιωπὴ ἐξακολουθεῖ.

Τέλος μετὰ τὰ παράπονα καὶ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, λύει τὴν σιωπὴν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὴν ἀπορίαν μου διὰ τὴν ἐπιμονὴν του. Ὁ κ. Καλλιγᾶς ἔχει φοβερὸ συνάχι· εἶναι κατακρυωμένος· καταβραχιασμένος, καὶ μετὰ κόπου ἀπαντᾷ, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποσπῇ τὴν ἐπῆρειαν τοῦ χρυσολόγηματος καὶ τὸ πάντοτε ἀκμαῖον πνεῦμά του, δι' οὗ χαιρετίζει δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοὺς ἀνυπομονοῦντας περὶ τῆς σιωπῆς του, ἰδίᾳ δὲ τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον.

Ὁ χώρος τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* δὲν ἐπαρκεῖ διὰ νὰ ἐκταθῶ πλεῖστον. Κρίμα ὅτι ἀνθὴ τινα δὲν ἐχώρεσαν εἰς τὴν ἀνθοδέσμην μου. Πῶς ἐτελείωσαν, τὸ γνωρίζετε. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἀποχωρεῖ, ὁ Δραγούμης τὴν ἀπειλεῖ ὅτι καὶ χωρὶς αὐτῆς θὰ ἦναι ἀπαρτία. Ἀναγινώσκειται ὁ κατάλογος· ἦναι παρόντες 123· ἴσα ἴσα· ψηφίζεται ἡ ἀρχή, καὶ ἐν ἄρθρον· ἀποχωρεῖ ὁ Ἱερομνήμων, μόνος ἐκ τῶν Δεληγιαννικῶν, καὶ διαλυθείσης τῆς ἀπαρτίας, διαλύεται καὶ ἡ συνεδρίασις. Ἀπέρχονται οἱ ὑπουργικοί, φέροντες εἰς τὰ χεῖλη των μετ' ὀργῆς ἐν ὄνομα· ὁ Ἀρταβάνης! ἄχ! αὐτὸς ὁ Ἀρταβάνης! ... εἶναι ὁ βουλευτὴς Κεφαλληνίας Ἀρταβάνης, ὅστις φυγὼν πρὶν ἐκ τῆς συνεδριάσεως, ἐματαίωσε τὴν ἀπαρτίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐξεσφαλίζετο μετ' αὐτοῦ.

Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ βουλὴ ἐτέλεσε γυμνάσια σαλπικτῶν, καθ' ἣ οἱ μὲν Δεληγιαννικοί, καθ' ὃ ἐπικρατήσαντες εἰς τὰς ἐπερωτήσεις, ἐπαίξον τὸ *εἰσθιτόν*, οἱ Κουμουνδούριοι τὴν ἀποχώρησιν, καὶ οἱ Τρικουπικοὶ τὸ σιωπητήριο.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὅταν κανεὶς συναντᾶται τυχαίως — ὁρθότερον δυστυχαιῶς — μὲ κανένα κηδεύμενον νεκρὸν, καὶ ἀκούει τοὺς μηχανημοὺς τῶν ψαλτῶν μας, ἀπορεῖ πῶς ἐδῶ δὲν εἰσάγεται ὁ δι' αὐτοχειρίας θάνατος, ὅπως ὁ νεκρὸς ἀπολαμβάνει τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀνευ ψαλτῶν καὶ παππάδων κηδείας.

Μία ἀπὸ ταῖς ἀδυναμίαις τῶν Κυριῶν εἶναι τὸ **Κομ-**